

ΠΙΝΑΚΟΦΗΚΗ

◆◆◆◆ ΜΗΝΙΑΙΟΝ
 ◆◆◆ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
 ◆◆◆ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

***** ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Θ΄.

***** ΤΕΥΧΟΣ 99.

**** ΜΑΪΟΣ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

***** ΕΛΛΑΔΟΣ 12 ΔΡ.

*** ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 12 ΦΡ.

**** ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 1 ΔΡ.

◆ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ◆

Φεμινισμός υπό 'Αγγελικῆς Παναγιωτάτου.
 Τὰ παράδοξα τοῦ Συβαρηνισμοῦ, ὑπό Πολ. Δη-
 μυτρακοπούλου. (Τέλος).

Κρητικὴ ψαλμοδία ἐν Ἑπτανήσῳ, ὑπό Σπ.
 Δε-Βιάζη.

'Εδύ, ποιήσις Ἐλ. Σβορώνου.
 Ἐδὲν Ὀφτενταλ, ὑπό Θρ. Ζωιοπούλου.

'Ἡ Παναγία τοῦ πάθους ὑπό Δ. Πελεκάση.
 Τὸ Νεκρολούλουδο ὑπό Σιδύλλας.

Μειδιάματα.

Ἐπῶρος Ματσούκας.

Παρά τῷ Ροδέν, ὑπό G. Mourey (Μετάφρασις
 Νέβης).

«Διδώ».

'Ἐν ἔργον τοῦ Θεοτοκοπούλου, ὑπό Θ. Θωμο-
 πούλου.

Γράμματα καὶ τέχναι.

ΕΙΚΟΝΕΣ

'Ἡ Παναγία τοῦ πάθους, ὑπό Ν. Καντούνη.

'Αρχιμύδης, ὑπό Ε. Κουμέλη.

'Ο Πάρις ὑπό Γ. Μπονάου.

'Ο Ἀχιλλεύς, ἄγαλμα ὑπό J. Getz.

Ἐδὲν Ὀφτενταλ.

'Αρχιάλος, ὑπό Θ. Θωμοπούλου.

Θωμάς Ἐδίδδον.

'Ο ἄσπερος πρόβλημα Ν. Γεωργαντί.

Σπ. Ματσούκας.

Διον. Δαυράγκας.

Πολ. Δημητρακόπουλος.

'Ανάμνησις τοῦ 1907, ὑπό Γ. Ροῖλου.

'Ἡ ἀποκαθάλωσις, ὑπό Δομ. Θεοτοκοπούλου.

◆ ΑΘΗΝΑΙ ◆

'Οδὸς Χωριλῶν Τρικούπη 22α.

Μετὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου

θὰ διανεμηθῆ ἡ χρωματιστὴ φωτοτυπία, τὸ ἐτήσιον δῶρον πρὸς τοὺς προπληρώσαντας συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης». Θὰ τὸ λάβωσι μόνον ὅσοι μέχρι τῆς 25 Μαΐου πληρώσωσι ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ ἐγγύτου ἔτους.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Νέον τόμον Λόγων καὶ Ἀναμνήσεων ἐξέδωκεν ὁ ἐξέχως φιλόπρονος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βιβλίου καταλαμβάνουσιν αἱ Ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ Βορρᾶ, ἃς ἔγραψεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν πέρισι συνελθόντων συνεδρίων τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Κοπενάγης. Ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Στοκχόλμης, Νυρεμβέργης καὶ Μονάχου, ἐνδιαφέρουσαι δὲ εἶνε αἱ σελίδες αἱ ἀφορώσαι τὸν Ρήγγαν, τὰς Ἑλλ. ἐπιστολάς Βαγιαζήτ τοῦ Β', τοὺς Βαυαροὺς φιλέλληνας. Ἐν τῇ ἐπισημαίνεται μία ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παλατολέγου ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς διὰ τοῦ νεωστὶ ἐκδοθέντος τόμου συμπληροῦ δεκαπεντάδα τοιούτων, ὧν ἡ ἀξία εἶνε παρά πάντων ὡμολογημένη.

Μιχαὴλ Βολονάκη, γυμνασιάρχου ἐν Λευκωσίᾳ Ἄγωνι τοῦ πολίτου. Βιβλίον χρησιμώτατον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς μέσης Ἐκπαίδευσεως καὶ τῶν Διδασκαλείων, δι' οὗ διδάσκονται τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου καὶ τὰ δικαιώματα καὶ μυσθῶνται εἰς τοὺς γενικούς τῆς Πολιτείας νόμους. Ἐν τῷ Παγκυπρίῳ γυμνασίῳ εἰσῆχθη τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου, εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο ἂν εἰσῆγγοτο καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν γυμνασίοις.

Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία. Ἱστορικὴ αὐτῆς ἐξέλιξις ἀπὸ Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερον, ὑπὸ Νικ. Ἀγγελίδου. Πρωτότυπος μελέτη, τῆν ὅποιαν πᾶς Ἕλληνα ὀφείλει νὰ μελετήσῃ. Ἡ μονογραφία αὕτη, ἀπόρροια ἐπισταμένης ἐρεῦνης, ἥτις ἐλλείψει πηγῶν παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας, δίδει πιστοτάτην εἰκόνα τοῦ Ἐθνικοῦ συμβόλου, τιμᾶ δὲ τὸν συγγραφεὰ διὰ τὴν εἰσυνείδητον ἐπεξεργασίαν. Τὸ βιβλίον συνέστησε δι' ἐγκυκλίου του. τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς ὀλιγοσέλιδα ἰδιαιτέρα τεύχη ἐξέδωκε τέσσαρας κριτικὰς μελέτας ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης, ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων. Εἰσὶ δὲ αὗται: τὰ ἑλλειψοειδῆ κτεῖματα τοῦ Θέρμου (ἀνακίτως γενομένη ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ), ὁ Μένανδρος καὶ ἡ ἀρχαία κωμῶδία (διάλεξις γενομένη ἐν τῷ Πανεπιστίμῳ), ὁ «Ἐρωτόκριτος», (ἡ ἐν τῷ Ὁδείῳ διάλεξις) καὶ γαλλιστὶ *Automeau de Laïus* (ἡ εἰς τὴν «*Monde Hellénique*» δημοσιευθεῖσα τὸ πρῶτον μελέτη). Καὶ εἰς τὰ τέσσαρα αὐτὰ ἔργα ἀναφαίνεται ὁ βαθὺς μελετητὴς τοῦ ἀρχαίου καὶ μεσαιωνικοῦ βίου.

Ἐξέδοθη Ἐπετηρὶς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Διευθ. Ἐκπαίδευσεως τοῦ ἔτους 1907—1908, ἐκ σελ. 710, περιέχουσα λεπτομερεῖς πίνακας ὅλης τῆς ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Les Documents du Progrès» Διεθνῆς φιλολογικῆ ἐπιθεώρησις. Τὸ τεύχος τοῦ Μαρτίου περιέχει λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην, ἐν ᾗ συνέντευξιν μετὰ τὸν Raffaelli

τοῦ μέλλοντος τῶν Καλῶν τεχνῶν, ἄρθρον τοῦ Roda περὶ νέων καλλιτεχνικῶν στοιχείων ἐν τῷ νεωτέρῳ βίῳ, τοῦ Handlirsch περὶ τοῦ Πανθεϊσμοῦ ἐν τῇ τέχνῃ, τοῦ Hollenfeltz ἐξ Ἀθηνῶν περὶ κτισμάτων καὶ ἀντικειμένων τέχνης ἀποκαλυφθέντων ἐν Ἑλλάδι, τοῦ A. Agache περὶ τῆς τέχνης ἐν τῷ σχολείῳ, καὶ ἀρθρίδια περὶ τῆς προόδου τῆς φιλολογίας καὶ καλλιτεχνίας ἐν Βουλγαρίᾳ, περὶ λαϊκῶν μουσικῶν κλπ. Δημοσιεύεται καὶ σύντομον — εὐτυχῶς — ἄρθρον ἐνός κ. Λαδικοῦ περὶ Ἑλληνισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸ Τουρκικὸν σύσταγμα, πλήρες ἀνοησιῶν.

Τὸ «Ἐμπόριον», χρησιμώτατον εἰς τὸ εἶδος του περιοδικόν, ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Τεύχος τοῦ Ἀπριλίου:

Κόλαρος κατὰ τῶν πεσπαγανδικῶν Σχολῶν.—Οἱ νέοι ὄροι τοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ 20οῦ αἰῶνος.—Τὸ Βέλγιον.—Θεσμὸς Ἐταιρειῶν.—Ἐπιθεώρησις τῆς ἐν ἔτει 1908 ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς φιλολογίας.—Τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαίδευσεως κ.λ.π.

«Φόρμιξ». Ἐξεδόθησαν μετ' εἰκόνων καὶ μουσικῆς εἰς ἓν φύλλον πανηγυρικὸν τὰ δύο τελευταῖα φύλλα τοῦ ἔκτου ἔτους, πλούσια εἰς ὕλην ἐπιστημονικὴν περὶ Ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ μετ' ἀφθονίαν περιέργων ὄλων εἰς ποιήσιν καὶ μουσικὴν Ἑλληνικῶν δημοδῶν ἀσμάτων, εἰλημμένων ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν φύλλων τούτων ἡ «Φόρμιξ» εἰσέρχεται αἰσίως εἰς τὸ ἔθδομον αὐτῆς ἔτος.

«Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις». Εἰς τὸ τεύχος Μαΐου δημοσιεύεται, ἐκτὸς ἄλλης ἀξιαναγνώστου ὕλης, μελέτη τοῦ κ. Φωτιάδου περὶ «Λαϊκῶν Τραπεζῶν», δι' ἧς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ παρ' ἡμῶν λειτουργοῦσα Λαϊκὴ Τράπεζα καθε ἄλλο εἶνε ἢ λαϊκὴ, ἀλλὰ «Ἐνεχυροδανειστικὴ», μὴ παρέχουσα τὸ εὐεργετήματα, ἀτινα ὁ τίτλος αὐτῆς ἐπαγγέλλεται, ἄτε μὴ στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς συναρκατικότητος.

«Ἐθνικὴ Μούσα». Ἐξέδοθη ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Βλάχου τὸ α' τεύχος μουσικοῦ περιοδικοῦ, περιέχον δημοσιεύματα ἀφορῶντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Δημῶδη ἔθνικὴν μουσικὴν, ὡς καὶ περίληψιν τῶν ἐργασίων τοῦ «Ἐθνικοῦ μουσικοῦ συλλόγου». Εἰς τὸ τεύχος ἐπισυνάπτονται καὶ μουσικὰ τεμάχια γνήσιας γραφῆς δημοτικῶν ἀσμάτων. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ 10 δρ.

ΑΓΓΕΛΟΝΤΑΙ:

«Βυζαντίς». Περιοδικὸν τῆς «Βυζαντιολογικῆς Ἐταιρείας». Ἐν Ἀθήναις. Θὰ δημοσιεύονται ἐπιστημονικὰ ἔργα εἰς ἀφορῶσαι ποικίλας ἐκφάνσεις τοῦ Βυζαντινοῦ βίου ἀπὸ τοῦ 330 μ. Χ. μέχρι σήμερον. Ἡ δημοσίευσις θὰ γίνεταί ἐν τῇ ἑθνικῇ γλώσσῃ τοῦ γράφοντος. Θὰ ἐκδίδεται κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδότης Κ. Ἐλευθεροῦδάκης.

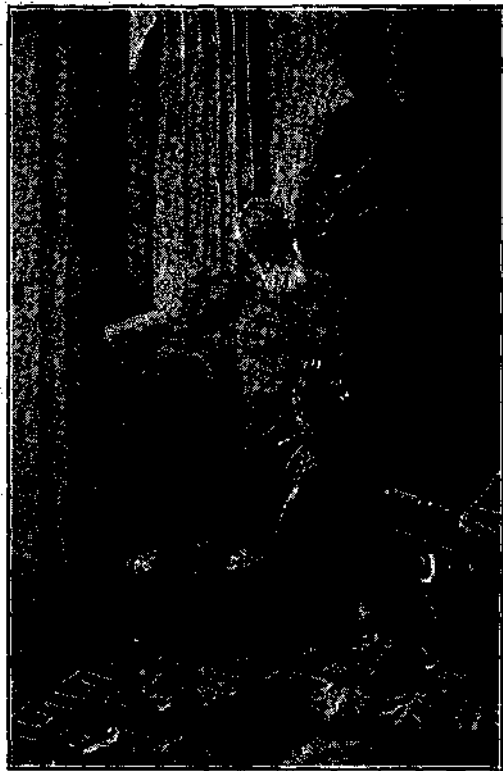

Ν. Καντοῦνη.

Ἡ Παναγία τοῦ πάθους

(Φωτογραφία Δ. Πηλεκῆση).

Ε. Κουμέλην.

Ἀρχιμήδης.

Γ. Μπονάνου.

Πάρης.

Ούτε οί ὑποτελεῖς του, οὐδ' αὐτοί οί στρατηγοί του τὸν εἶχον ἰδῆ-ποτέ. Τοῦτο προεκάλεσε τὴν περιέργειαν στρατηγοῦ τινος Ἀρβάνη, ὁ ὁποῖος κατέρθωσε νὰ διεισδύσῃ μέχρι τῶν ἰδιαιτέρων θαλάμων τοῦ Σαρδαναπάλου. Τὸ θέαμα ὅπερ προέκυψεν ἐνώπιόν του ἦτο ἐκπληκτικόν. Ὁ Σαρδανάπαλος κατέκειτο ἐπὶ ἔδρας ἐπικλινούσῃ, μόλις δὲ ἠδύνατο νὰ κινή τὰς σιαγόνας καὶ νὰ ὁμιλή.

Ὁ στρατηγὸς δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν διακρίνῃ μεταξὺ τῶν περιστοιχουσῶν αὐτὸν γυναικῶν, ἐὰν ἀκόμη παραδοξότερον θέαμα δὲν προσέβλευε τὴν προσοχὴν του. Δύο γυναῖκες κρατοῦσαι ἐπιμήκεις καρφίδας διεπέρων δι' αὐτῶν τὸ δέσμα τοῦ βασιλέως, χωρὶς οὗτος νὰ δεῖξῃ τὴν ἐλαχίστην συναίσθησιν πόνου. Κάτι παρεμφερὲς πρὸς τὸν χοῖρον.

Ἀπελθὼν ταχέως ὁ στρατηγὸς παρέστησεν εἰς τὸν στρατὸν τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως, ἐκήρυξεν ἐπανάστασιν καὶ ἐπολιόρχησε τὸ ἀνάκτορον.

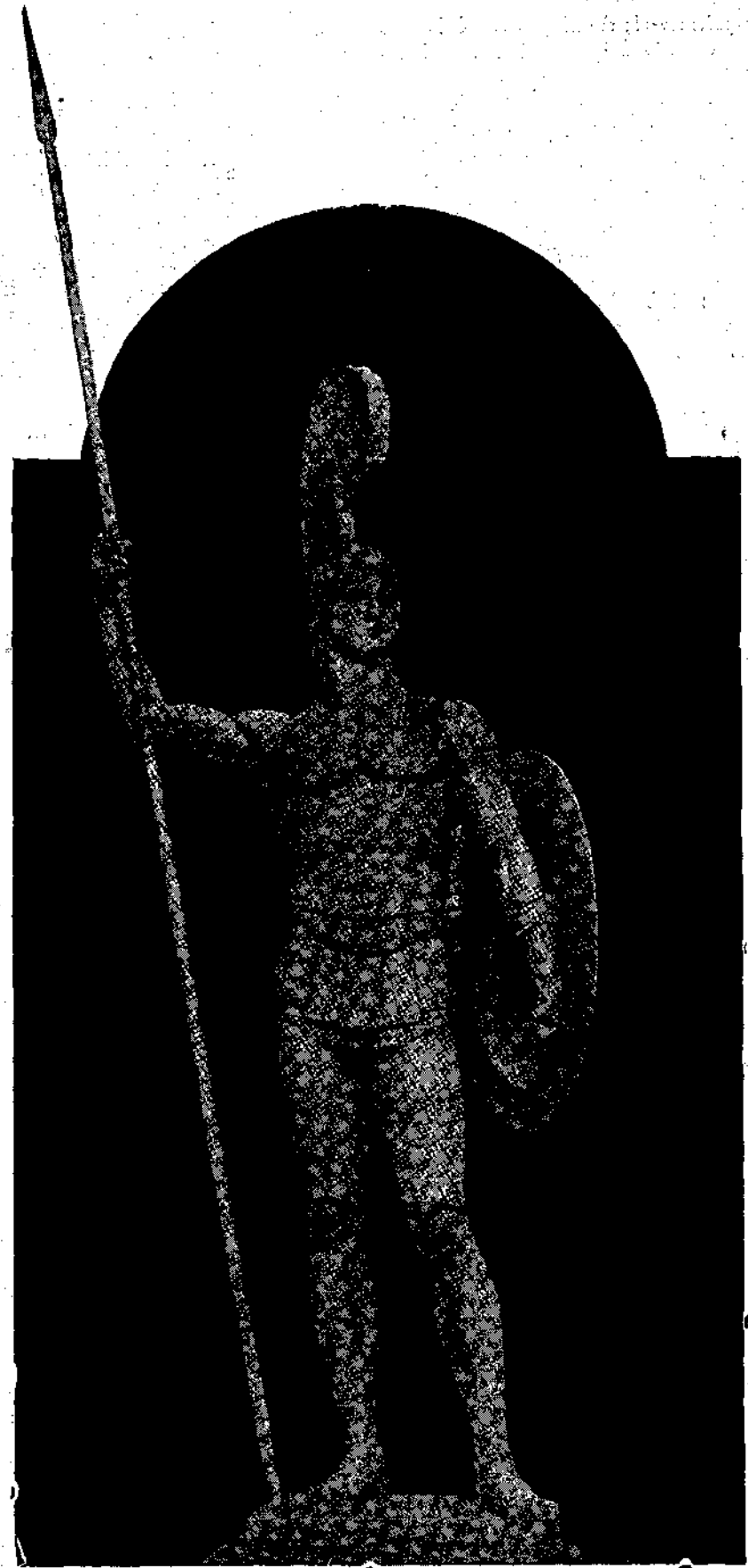
Τότε ἐπήκολούθησε γεγονός, τὸ ὁποῖον καταντᾷ ἀληθῶς ἀπίστευτον. Ὁ Σαρδανάπαλος μὴ ἐπιθυμῶν νὰ παραδοθῇ ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ στρατηγοῦ του, ἔθεσε πῦρ εἰς τὸ ἀνάκτορον καὶ κατεκάη μετ' αὐτοῦ, φιλοτίμως ὑποβοηθουντος καὶ τοῦ βασιλικοῦ λίπους!

Αἰῶνες παρήλθον, ἀδιάφορον πόσοι, χωρὶς ἡ τρυφηλότης τῶν λαῶν νὰ ὑποστῇ μεταβολὴν τινα πρὸς τὴν ἐγκρατῆ διαίταν. Βασιλεῖς, μεγιστάνες, ἰδιῶται ἀπλοῖ, πλούσιοι καὶ πένητες, προσεπάθουν νὰ ἐξεύρουν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς φερευρετικότητός του ἕκαστος νῆα μέσα διασκεδάσεως καὶ ὀργίων. Εἰς τρυτὸς προσετέθησαν καὶ οἱ φιλόσοφοι, ἀναγκαζόντες βαθμηδὸν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν αἰσθήσεων εἰς φιλοσοφικὰ ἀξιώματα. Μεταξὺ τῶν

σχολῶν αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν, εἶνε ἡ Κυρηναικὴ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ Ἀριστίππου τοῦ Σικρατικοῦ, καὶ ἡ Ἐπικούρειος, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου φιλοσόφου, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ ἐπισημοτέρα πασῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀνήκον καὶ οἱ Σοφοκλή: καὶ Εὐριπίδης.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐντεῦθεν ἡ μεταβολή, ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὸν στόμαχον τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὸ ἐποψιν χωρητικότητος καὶ ἀξιώσεων, εἶνε μὲν οὐσιαστικὴ κάπως, ἀλλὰ δὲν ἀπέκλεισε καὶ τὴν προτίμησιν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν τρυφηλότητα καὶ τὴν καλοπέρασιν ἢ σύγκρισαις δύο συμποσίων, τὰ ὁποῖα χωρίζονται ὑπὸ δύο χιλιετηρίδων καὶ πλέον, δὲν παρουσιάζει, οὐδεμίαν διαφορὰν εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ἐνδυμα καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦ ποτηρίου ἢ καλὴ ὄρεξις ἐκφράζεται εὐγλώττως καὶ εἰς τὰς δύο ἐποχάς, καὶ θὰ δυσκαλεσθῇ κανεὶς πολὺ νὰ κρίνῃ εἰς ποίους ἀνήκει τὸ γέρας τῆς ἀτοχῆς ἄλλως τε οὐδὲ καὶ τὸ εἶδος τῶν ποτῶν εἶνε πολὺ διάφορον, καθόσον ἡ μὲν πρώτη καταγωγὴ τοῦ ζύθου ἀνέρχεται μέχρι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ἡ δὲ πρώτη καταγωγὴ τοῦ οἴνου μέχρι τοῦ ἑβδόμου οὐρανοῦ!

Μίαν ἀπήχησιν τῆς τρυφηλότητος, πολυφαγίας καὶ πολυποσίας τοῦ Μεσαιῶνος, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν δὲν πρέπει βέβαια νὰ ἐξαιρέσωμεν οὔτε τὴν παράδοσιν περὶ τῶν θεσπίων δειπνῶν τοῦ Κουανοπώγωνος, εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἀθάνατον τύπον τοῦ Ραβιλαί, τὸν Γκαργκαντούαν καὶ εἰς τὴν ἀθηφαγὸν γεννήτορά του τὴν Γκαργκαμέλλαν, ἐσχάτως δὲ μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ εὐφυίας συνεκέντρωσε τὴν σάτυραν τῆς πολυφαγίας καὶ πολυποσίας εἰς ἓνα κομψὸν σύνολον σατυρικῆς τραγωδίας, ὁ νεαρὸς ἀλλὰ καὶ δαιμόνιος φραγκοῖταλὸς ποιητὴς Μαρινέττη,

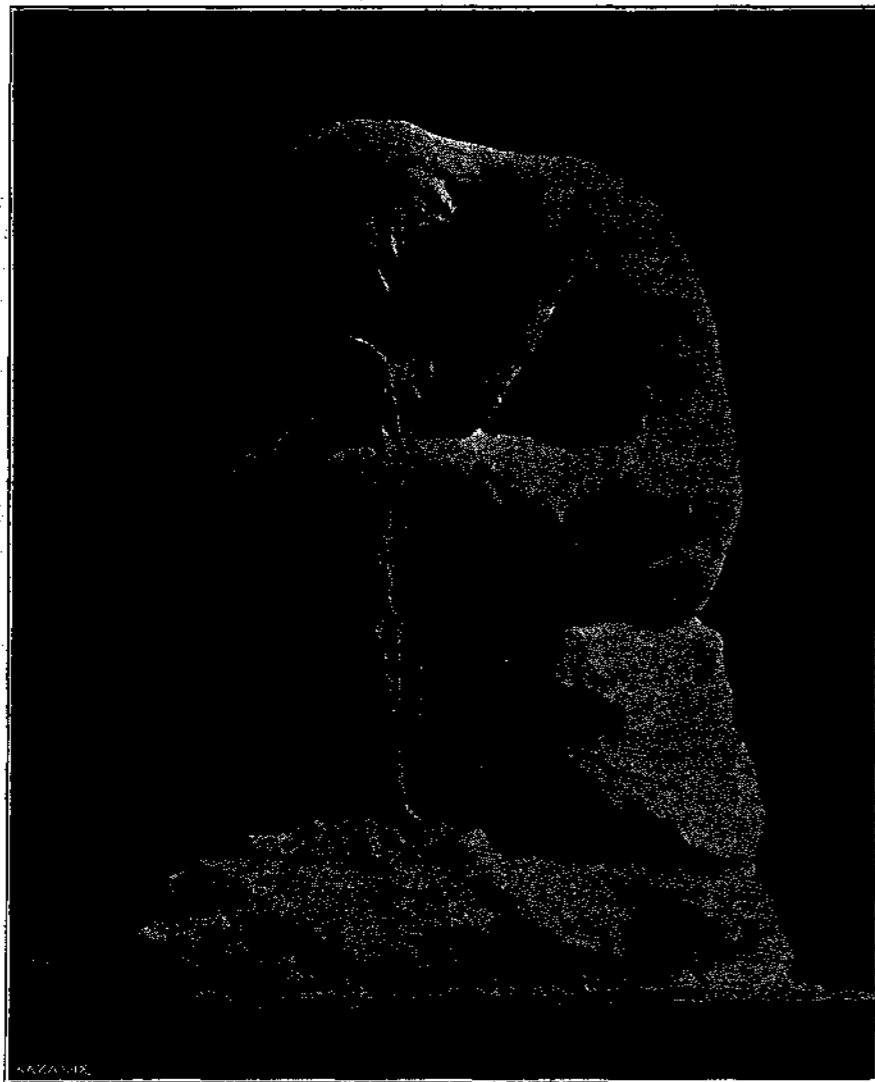
ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

τὸ ὑπὸ τοῦ Κάιζερ παραγγεληθὲν διὰ τὸ Ἀχιλλεῖον εἰς τὸν Γερμανὸν γλύπτην Γιόχαν Γκαίτς

Θ. Θωμοπούλου.

'Αγκιάλος

γόνες απ' τὸ αἷμά της καὶ μ' ἀποκτᾷ. Τέτοια ἀγάπη μόνον εἰς τὰ κάλλη μου τὰ ἡγεμονικά ταιριάζει...

Καὶ ὁ λευκὸς καὶ μυρωμένος κρίνος, ποῦ ἐλικνίζετο ἔς τῆς κρυσταλλένιας λίμνης τὴν δροσώδη δχθην, ὕψωσε τὰ ἄκρα τῶν πετάλων του, ὡς νὰ θελε νὰ ἰδῆ καλλιτέτερα μέσα στὰ μάτια μου καὶ νὰ διαβάσῃ ὅσας σκέψεις μοῦ γεννοῦσαν τῶν ἀνθῶν τὰ λόγια, κι' ἐπειτα μὲ ἐνευσε νὰ πλησιάσω καὶ μοῦ εἶπε σιγαλά :

— Περήφανη ἀγάπη δὲν βαστᾷ πολὺν καιρὸν. Ἡ περηφάνεια τὴν ἀπορροφᾷ. Ὀλίγες μέρες μόνον βασιλεύει ἡ ἀγνή. . .

Μὰ τὸ πεντάφυλλον ἄγριον ῥόδον ἀνεστέναξεν ἀπὸ τὸν φράκτον καὶ μὲ τὸν βαθὺν του ἀναστεναγμὸν σκορπίσθησαν στὴν γῆν τὰ πέταλά του.

— Ἡ ἀγάπη ξεφυλλίζει τὴν καρδιά μου εἶπε, ἐνῶ κινουσε τὸν γυμνὸν του κάλυκα μὲ θλίψιν. Μαδᾷ ἕνα πρὸς ἕνα τὰ ὠραῖα ὄνειρά της, ὅπως ἐμάδησαν πρὸ ὀλίγου τὰ ἀρωματώδη πέταλά μου. . . Τὴν ἀπογυμνῶνε ἀπ' τὸν ἀπαλὸν φλοιὸν τῆς ἀγαθό-

τητος, ποῦ τῆς ἐχάρισεν ὁ Πλάστης, τὴν ἀποσκληρύνῃ, ἀν δὲν προλάβῃ νὰ τὴν παραλύσῃ ἡ ἀπογοήτευσις. . .

Καὶ ἡ χρυσοπόρφυρος ἀνεμῶνη, μὲ τὰ κυρτά, χυμώδη φύλλα της, ποῦ ἐστίλθαν εἰς τῶν ἀκτίνων τὰ φιλιά, ἀνοίγε τὴν στεφάνην της νωθρότατα καὶ εἶλεγε :

— Ἀκόμη δὲν σπουδάσατε εἰς τὴν ζωὴν. Σκορπᾶτε γύρω ἄφθονα τὰ μῦρα τῆς ἀγάπης σας· τὰ σπαταλᾶτε γιὰ νὰ προσελκύσετε τ' ἀχάριστο ἐκεῖνο χέρι, ποῦ θὰ σᾶς δολοφονήσῃ γιὰ τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἰδιοτροπίαν του. Φειδωλότεροι εἰς ἐκδηλώσεις θὰ κερδίζατε περισσότερα. Σεῖς ἐξορλεῖτε τὴν ἀγάπην σας· ἐγὼ, τοὺς τὴν πουλῶ ἀντὶ περιποιήσεων! Καὶ ὅταν ἀποθνήσκω στὰ κρυστάλλινα τῶν βάζα, δὲν θρηγῶ παρὰ τὰ ὠραῖα χρώματα, ποῦ τοὺς ἐχάρισα. . .

Καὶ τὸ κόκκινον λείριον εἶπε βουρκωμένον ἀπ' τὸν πόνον.

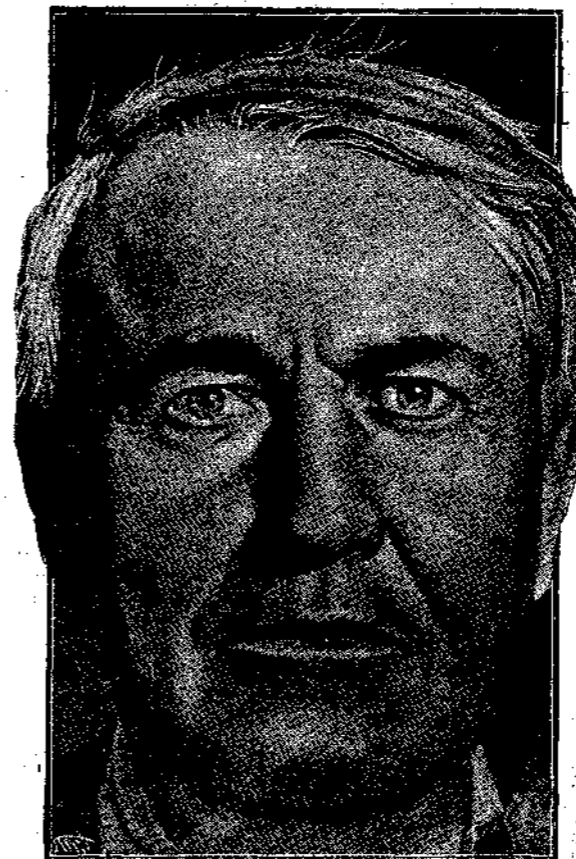
— Αὐτὰ ἔμπορῶν νὰ ποῦν ὅσοι δὲν ἔχουνε καρδιά, καλὴ μου ἀνεμῶνη. Ὅσοι ὅμως ἐτύχε νὰ

ἀγαπήσουν, ἐκλαύσαν γιὰτὶ δὲν εἶχαν μῦρα νὰ μυρῶσουν τὴν ἀτμόσφαιραν, νὰ στρώσουν μὲ τὰ πέταλά των ὅλον τῆς ζωῆς τὸν δρόμον, γιὰ νὰ ἀνταγαπηθοῦν. Γύρνα καὶ ἰδὲ τὴν ματωμένην ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν μου στεφάνην καὶ διδάξου.

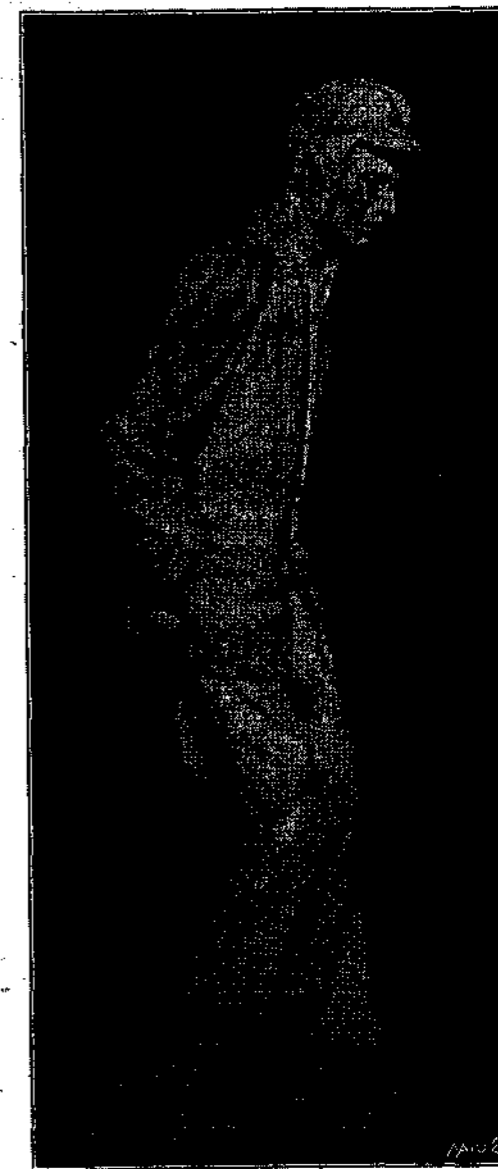
Καὶ τὸ νεκρολούλουδον, ποῦ ἦτο μακριὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα, τοῖς ἀπήντησεν.

— Ἀπ' ὅλα τῆς ζωῆς τὰ συναισθήματα ἐν ἀπομένει μόνον—κράμα λύπης καὶ χαρᾶς, ποῦ συγκρατεῖ κάθε ζωὴ ἕως τὴν ὑστερὴν ἀκόμη τοῦ θανάτου ὥραν — ἡ ἀπογοήτευσις αὐτοῦ τοῦ κόσμου μὲ τὴν χρυσοκίτρινην ἐλπίδα κάποιας ἄλλης ὠμορφότερης ζωῆς. Αὐτὰ τὰ δύο μὲ γεννοῦν τῆς πρώτης τὸ φαρμάκι τὸ κρατεῖ ἡ ἀχαρίς μου μυρωδιά καὶ τὴν ἐλπίδα ἡ θωριά μου. Δέχομαι κάθε τελευταῖο στεναγμὸ καὶ κάθε τελευταῖο δάκρυ, ποῦ σκορπίζουν ἄνω εἰς τοὺς τάφους καὶ διαβάζω πάντοτε προσεκτικὰ τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ποῦ θρηγοῦν τριγύρω μου. "Ὅλοι τῶν ζοῦν μὲ τὴν ἐλπίδα καλλιτέρου μέλλοντος. "Ὅλοι τῶν ἀγαποῦν τὸ μέλλον καὶ κανένας τὸ παρόν. Τοῦ παρελθόντος τῶν ἀποκομίζουσι μιὰ ἀνάμνησιν συγκεχυμένην. "Ὅστε. . . κάθε ἀγάπη τωρινή, ποῦ σᾶς προσφέρουν, εἶνε ἐπιπολαία καὶ μόνον ὡς ἀνάμνησις διὰ τὴν μεγάλην, τὴν αἰώνιον ἀγάπην των θᾶ χρησιμεύσῃ. Κρίμα ποῦ μαδιέσθε γιὰ μικροαισθήματα. . .

ΣΙΒΥΛΛΑ

Θωμάς Ἐδίσσον

N. Γεωργαντιᾷ

Ὁ "Ἄδελφος.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Μία συγγραφεὺς (πρὸς διευθυντὴν θεάτρου). — Δὲν θὰ πάρετε κι' ἀπὸ ἐμένα ἕνα κομμάτι ποιῆς; Ὁ διευθυντής.—Ὅχι ἕνα κομμάτι μόνον, ἀλλ' ὁλόκληρη θέλω νὰ σὲ πάρω.

Ποιητῆς (ἐπερηφάνως).—Καὶ ὅμως ἡ τραγωδία μου δὲν ἐσφυρηλγήθῃ ὅπως εἶχατε προφητεύσῃ.

Κριτικός.—Βέβαια ὄχι, διότι εἶνε δύσκολον νὰ σφυρηλγήθῃ κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θεάτρου.

Καλλιτέχνης.—Ξέρετε, δεσποινίς, πῶς ἔχετε ἕνα ὠραῖο χέρι;

—Ἀλήθεια; Τότε πάρετε το!

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ο μετὰ θρησκευτικού φανατισμού άφοσιωθείς εις την ίδίαν του Έθνικού Στόλου και με τὸ δάμα και την άπαγγελίαν εκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν εισοδήμας εις τὸ ταμείον αὐτοῦ Σπύρος Μαρτούκας, ὁ πατριωτικώτατος ποιητής, ἀπῆλθεν εις την Ἀμερικὴν ἵνα συνεχίσῃ τὸ πολέμιον ἔργον του.

Οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς τοῦ ἔστειλαν ὡς ἔξοδα μεταβάσεως 5,000 φρ. ἀλλ' ὁ ὑπερήφανος στολαπόστολος κατήχησε καὶ ταῦτα εις τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ταμείον.

— Θὰ πάω, εἶπε, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπως ἐπῆρα σ' ὅλα τὰ ταξείδια μου. Λίγο ψωμάκι μούθωσες ἢ φτωχομάνα μου καὶ θὰ τὸ ἀργοτρόφω εἰς τὴν ἄκρη τοῦ μαχαριου καὶ θὰ μοῦ φιάσῃ. Πάνω εἰς τὴν πλώρη τοῦ καραβιοῦ εἶνε ὠραία. Οἱ ναῦτες θὰ μὲ τραγουδοῦνε, καὶ τὰ βράδια μου θὰ περνοῦν χαρούμενα, καὶ τὰ γλυκοχαράγματα θὰ μοῦ δίνουν τὰ ζωή.

» Πάνω εἰς τὴν πλώρη θὰ βλέπω τὴν Σημαία μας τὴν Ἑλληνικήν καὶ θὰ διαβάσω τὸ ἀτέλειωτο τραγούδι ποῦ γράφανε οἱ χιλιάδες τῶν ψυχῶν ποῦ ἔγιναν θυσία γιὰ τὴν πατρίδα. Ἔτσι θὰ πάω σ' ὅλον τὸν κόσμον. Ἔτσι θὰ τραγουδήσω τὴν Πατρίδα μου.

Ὁ Μαρτούκας ἠγορήθη ἄντι 100,000 δρ. Ἐν περιπτώσει θανάτου του τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θὰ προσεθεῖ εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς πυροβολοχλίας συλλεχθέντα ποσά.

Ὁ κ. Μαρτούκας πρὶν φύγῃ ἔγραψε πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς «Πινακοθήκης» τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Μίμη μου ἀδελφέ,

Ἐγὼ φεύγω τώρα ἴσως καὶ δὲν ἐπιστρέψω πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀποθάνω μακριά. Θυμήσου ὅμως καὶ ποῦ μοῦ παρέδωσες ὁ ταραχώδης βίος μου ὡς ἀπόφθεγμα διὰ τὴν φυλὴν μας. Μίμη μου, εἶρασε:

Ἐνας πρὸς ἕνα βασιλιάς
κα' ὅλοι μαζί ραγιάδες. Σπύρος

* ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ *

ΠΑΡΑ ΤΩ ΡΟΔΕΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΑΙ, συγγραφεῖς, ὠραῖαι κυρίαί, συνεκεντρώθησαν πρὸ τινος ἐ. τῷ προαστείῳ τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ τῶν Παρισίων διὰ νὰ μετασχωσιν ἐν μέσω πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ διακόσμου σεμνῆς ἑορτῆς πρὸς τιμὴν τῆς Γαλλ. τέχνης καὶ τῶν γαλλικῶν παραδόσεων.

Ἐπιστρέψαντες οἱ φιλοτέχνοι οὗτοί ἐκ τοῦ νεκροταφείου τοῦ Montparnasse, ὅπου εἶχον μεταβῆ διὰ νὰ προσφέρωσιν ὀλίγα ἄνθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πρὸ τριετίας θανόντος Εὐγενίου Καρριέρ, εἰσήλθον εἰς τὸ μονή-ρες ἐνδαιτήμα τοῦ μεγάλου γλύπτου, τοῦ Ροδέν.

Τὰ παλαιὰ ἐπιπλα ἐνηλλάσσοντο πρὸς τὰ ἐκμαγεῖα τῶν ποικίλων ἔργων τοῦ καλλιτέχνου, ἀνάμεσα δὲ τῶν τεμαχίων τῆς μαρμαρωμένης ζωῆς ἔθαλλον ποιητικώτατα ἐντὸς δοχεῖων ἄνθη, σκορπίζοντα τὸ ἀρωμὰ των.

Ἐφ' ὧν ἐβασίλευεν ἡ σεμνότης, ἡ σιωπὴ, ἡ περισυλλογή. Οἱ ἐπισκέπται μόλις ἀπεπειρωτόν ν' ἀνταλλάξωσι τὰς σκέψεις των χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Ἐκεῖνος, φιλόθενος, περιποιητικὸς πρὸς ὅλους, μειδιῶν μετὰ τὸ λεπτόν του βλέμμα, τὸ τῶσον παιγνιώδες ὄπισθεν τῶν ὀμματωθάλιων του. Παχὺς καὶ στερορὸς ὡς μικρὰ δρυς, μετὰ τὸς κλάδους οὐχὶ ἀνατεταμένους, ἀλλὰ περισυνελεγμένους. Ὁ κ. Κάρολος Μορίς, συγκατανεύσει τοῦ Ροδέν, ἀρχίζει τὴν ἀνάγνωσιν, ἐνάνει καὶ ταξινομεῖ τὰς ταξιδιωτικὰς σημειώσεις τοῦ Διδάσκάλου ἐκ τῶν ἱερῶν ταξιδίων του, τὰς ὁποίας μεταδίδει εἰς τοὺς παρισταμένους. Καὶ αἱ σημειώσεις αὐταί εἶνε σύντομα τεμάχια, τὰ ὁποία ἐνώνει μίαν ἰδέαν: ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν παράδοσιν. «Ἐδῶ γράφω τὴν διαθήκην μου, — λέγει ὁ Ροδέν εἰς τὸ τέλος ἐνός ἐξ αὐτῶν. — Ὁ Ρενὰν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς ὀμιχλώδους Βρετανίας του διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως προσευχὴν του καὶ εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοφυίας. Ἐγὼ, ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀνεχώρησα διὰ νὰ καταλήξω εἰς τὸ πνεῦμα τῆς γοτθικῆς τέχνης, ἥτις εἶνε τὸ τελειότερον ἄθος καὶ τὸ πλέον θαυματουργόν τοῦ Γαλλικοῦ

* ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ *

ΜΕΤ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας παρεσιάθη ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ ἡ «Διδῶ», μελόδραμα τοῦ κ. Δ. Λαυράγκα ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Π. Δημητρακοπούλου. Ὡς δραματικὸν ἔργον ἐκρίθη πρὸ ἑτῶν διε παρεσιάθη, ἀλλ' ὡς μουσικὴ ἔμπνευσις ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν μελόδραμα, τὸ ὁποῖον ἔνευται νὰ ἔχη δικαίως ἀξιῶσεις. Ὁ κ. Λαυράγκας ἀπέδειξεν δι' ἔχει μουσικὴν ἰδιοφυίαν. Ἡ μουσικὴ τῆς «Διδῶς» εἶνε μεγαλοπρεπὴς, παρὰ τὸ ἀρχαῖον δὲ τοῦ θέματος γεωμετροποιή. Ἡ μονωδία τοῦ Αἰνίου εἰς τὴν β' πρᾶξιν καὶ τὸ κουαρτέτο τῆς γ' καὶ αἱ μονωδίαί τῆς «Διδῶς» εἰς τὴν δ' εἶνε ἐντεγνόμεναι καὶ ἑκκοιμικαί. Ἡ ὀρχήστρα διεκρίνετο διὰ τὰς καινοτρόπους ἀρμονίας καὶ τὰς ποικιλοτρόπους συγχορδίας. Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν μετὰ πολλὴν δύναμιν, καίτοι τὰ μέρη ἦσαν δυσκολώτατα. Ἡ κ. Βλαχοπούλου, ὁ κ. Χατζηλουκῆς καὶ ὁ κ. Βακαρέλης ἔψαλαν καὶ μετὰ αἴσθημα καὶ μετὰ τέχνην.

Ὁ ποιητὴς Π. Δημητρακοπούλος

Ὁ συνθέτης Διονύσιος Λαυράγκας

Περίοδους πολλούς τόπους, διέσχισε περὶς τὴν Ἑσθονίαν, ἐν Βελγίῳ δὲ δύνει ἐπι τοις ἐπιπέδον διέμεινεν, ἐν τῷ...

Τὸν προσεχὲς Μάϊον δὲ Σύλλογος «Παρθένους» διὰ τιμωρίας προσηγορίας...

Ἡμεῖς ἢ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν θεατρικὴν ἐπιπέδον...

Τὰ «Παρθένους» τῶν κ. κ. Ἀγγίτων καὶ Γουκοπούλου, «Στέλλα Βιολάντη»...

Εἰς τὸ θέατρον Ρεζὸν δὲ παρασταθῆ προσεχῶς τὸ τελευταῖον...

Ἀπέθανεν ἐντὸς ἀποπολείου μεταβαίνων εἰς Ν. Υόρκην ὁ ἐπιφανὴς...

τοῦ πρίγκιπος Ἀρμοστοῦ σφοδρὴν πολεμικὴν. Ἐσχάτως εἶχε διορισθῆ...

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις :

Ἀμβέρροη.—Ἐκθέσις ἰδατογραφίων, κρητιδίων γραφίων, χαρακτικῆς...

Βρυξέλλαι.—Ἐκθέσις ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Νεωτέρων χρόνων...

Βενετία.—Ὀυδὴν διεθνής ἐκθέσις τῶν Ὁραίων Τεχνῶν...

Γαβὴ.—Ἡ 40ῆ Ἐκθέσις τῆς Βασιλικῆς Ἐταιρείας τῶν Καλῶν Τεχνῶν...

Λιέγη.—Ἐτησια ἐκθέσις τῆς Ἐταιρείας «Oeuvre des Artistes»...

Μόναχο.—Ἡ 10ῆ διεθνής Ἐκθέσις τῆς Καλλιτεχνίας εἰς τὸ «Palais de Cristal»...

Παρίσι.—Société Nationale des Beaux Arts, εἰς τὸ «Grand Palais»...

Ρώμη.—Ἡ 79 διεθνής Ἐκθέσις τῆς Καλλιτεχνίας τῆς Ρώμης...

Τουλόνη.—Ἐκθέσις διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων.

Ἡ ἐν Παρισίῳ Ἐκθέσις τῆς Καλλιτεχνίας Ἐταιρείας τῶν Ἑρασιτεχνῶν...

Λέον νὰ σημειωθῶσι προσέτι τὰ ἐργα τῆς πριγκ. Μαργαρίτας-Λουίζης...

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ γ' ἀρχαιολογικὸν συνέδριον ἀπερσίσθη νὰ συνέλθῃ εἰς Ρώμην κατὰ τὸ 1911.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰς βάθος δύο μέτρων ἀπὸ τῶν θεμελίων...

Ἐντὸς ἀμυγδαλοῦ καὶ μαύρου στρώματος εὐρέθησαν λίθινα ἐργαλεῖα...

Μεταξὺ τοῦ προϊστορικοῦ στρώματος καὶ τοῦ ἐδάφους...

Αἱ διακοπέσαι ἀνασκαφαί τῶν Πηγῶν ἐπανεληφθησαν. Ἐργάται...

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Καλλιτέχνη Δ.—Χίος εἶνε ὁ πρότος ἐπὶ μακροῦ ἐργασθεὶς γλύπτης...

Συλλέκτη.—Εἶνε κωμικώτατον. Ἴδου τί γράφει ἓνας...

Φίλη δ. Σ.—Ὁ Σκίπτος; Ἴδου πῶς γράφει: «Γραμμῆς...

Συναδέλφω.—Ἡ Σάρρα Βερνάρ ἐκ τῶν θεατρικῶν...

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ἙΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου δὴ δημοσιεύται...

Ὅπως τὸ ἔργον τοῦτο καταστή κατὰ τὸ δυνατόν πλῆρες...

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ...

Ὁ ἀποστέλλον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου τὴν συνδρομὴν...

Καλλιτέχνη Δ.—Χίος εἶνε ὁ πρότος ἐπὶ μακροῦ ἐργασθεὶς...

Συλλέκτη.—Εἶνε κωμικώτατον. Ἴδου τί γράφει ἓνας...

Φίλη δ. Σ.—Ὁ Σκίπτος; Ἴδου πῶς γράφει: «Γραμμῆς...

Συναδέλφω.—Ἡ Σάρρα Βερνάρ ἐκ τῶν θεατρικῶν...

Μετὰ ἐβδομαδιαίου παραστήματος «Πάντανος» Διευθυντής...

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.500.000 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ
Τῆς 26 Μαρτίου — 8 Ἀπριλίου 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Α' Ἐγκατάστασι: (τμ. Ἀερίφ.)	5,675,043,05	Κεφάλαιον	2,500,000,00
» (» Ἡλεκτρ.)	1,562,581,23	Ὁμολογίαι	4,556,800,00
Δαπάν. ἐκδόσ. προμήθ. ἐπικαταλ.	1,590,351,91	» ἀποσβεσθεῖσαι	443,200,00
Ὁμολ. ἐν χαρτοφυλ. ἀποσβεσθ.	30,000,00	Ἀποθεματικὸν	250,000,00
Ἐγκαταστ. παρὰ καταναλωταῖς.	392,406,41	» ἀποσβέσ. μετοχῶν.	650,000,00
Ταμείων καὶ Τράπεζαι	332,426,30	Προβλέψ. δι' ἀναξιοχρ. πιστώσεις.	435,369,12
Ἐλπεύματα	740,169,62	Ἀποθεματ. διὰ συν]κῆν διαφορὰν.	350,000,00
Χρεώσται	1,300,478,84	» δι' ἔργα	350,000,00
		Ἐγγυητικαὶ καταθέσεις	344,740,49
		Πιστώται	379,942,32
		Ἵπόλοιπον προηγ. χρήσεων	74,141,47
		» εἰς νέον	408,792,77
		Κέρδη διανεμητέα	880,471,19
Ἄθροισμα ἐνεργητικοῦ	<u>11,623,457,36</u>	Ἄθροισμα παθητικοῦ	<u>11,623,457,36</u>

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Γενικά ἔξοδα	28,277,24	Κέρδη ἐκ πωλήσεως ἀερίοφωτος ..	983,329,65
Συντήρησις	77,636,90	Ἐνοίκια διαφόρ. ἐγκατ. ἀερίοφωτος	71,002,80
Ἀποσβεσις ἐγκατ. παρὰ καταναλωταῖς	33,136,26	Κέρδη ἐκ διαφόρων πωλήσεων	244,310,78
Υπηρεσία ὁμολογιῶν	296,510,00	Κέρδη ἤλεκτρ. ἐκμεταλεύσεως ...	138,549,21
Τόκοι, συν]κῆ διαφορὰ καὶ διαφορὰ ..	87,504,99	Ἵπόλοιπ. προηγουμ. χρήσεων	375,136,91
Ἵπόλοιπον εἰς νέον	408,792,77		
Κέρδη διανεμητέα	880,471,19		
Ὀλικὸν	<u>1,812,329,35</u>	Ὀλικὸν	<u>1,812,329,35</u>

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Μέρισμα ἐπὶ 4,010 μετοχῶν κεφαλαίου πρὸς δραχ. 90 κατὰ μετοχὴν δραχ.	360,900,00
Τόκος ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1907 μέχρι 30 Ἰουνίου 1908 ἤτοι πρὸς 30 δρ. ἐπὶ 200 μετοχῶν.	6,000,00
Μέρισμα ἐπὶ 990 μετοχῶν ἐπικαρπίας πρὸς δραχ. 50 κατὰ μετοχὴν δραχ.	49,500,00
Ἀποθεματικὸν ἀποσβέσεως μετοχῶν	100,000,00
» διὰ συν]κῆν διαφορὰν	200,000,00
Ἀποθεματικὰ διάφορα	42,504,41
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	40,522,26
Μερίδια ἰδρυτῶν	81,044,52
	<u>Ὀλικὸν 880,471,19</u>

Τὸ μετὰ τὴν ἀφίρεσιν τοῦ φόρου καὶ τοῦ χαρτοσήμου καθαρὸν μέρισμα ἐκ δραχμῶν 83,79 κατὰ μετοχὴν κεφαλαίου, καὶ δραχμῶν 46,55 κατὰ μετοχὴν ἐπικαρπίας πληρώνεται ἀπὸ 15/28 Ἀπριλίου 1909, παρὰ τῶν ταμείων τῆς εταιρίας ἐπὶ τῇ προσταγωγῇ τῆς μερίσμα ποδείξεως ἀριθ. 20 διὰ τὰς μετοχὰς κεφαλαίου καὶ ἀριθ. 10 διὰ τὰς μετοχὰς ἐπικαρπίας.

Ἀθῆναι, τὴν 26 Μαρτίου 1909

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Α. ΜΙΝΕΥΡ

Ὁ Λογιστὴς
Τ. ΙΣΜΥΡΙΑΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.